

Świątynia Opatrzności Bożej – wotum wdzięczności

Bóg, którego nazywamy naszym Ojcem, nieustannie myśli o nas z miłością. Ta miłość jest tak wielka, że nie można jej do niczego i nikogo porównać. I choć niekiedy nie dostrzegasz tej wspaniałej troski Boga, ona jest obecna w twoim życiu zawsze, bez przerwy... Nikt nie zna cię lepiej, nikt cię lepiej nie rozumie i nikt bardziej cię nie kocha. Tę troskę, opiekę Pana Boga nazywamy Bożą Opatrznością.

Bóg, który opiekuje się tobą, twoją rodziną, każdym stworzeniem na ziemi, opiekuje się również twoją Ojczyzną – Polską. W dziejach naszego Narodu jest wiele wydarzeń, które świadczą o trosce Pana Boga. Będziesz je poznawać na lekcjach historii.

Jednym z miejsc, które jest wyjątkowym znakiem wdzięczności Polaków za okazaną troskę i dobroć Bożą, jest świątynia Opatrzności Bożej na Polach Wilanowskich w Warszawie.

5 maja 1791 r. Sejm Polski podjął uchwałę o budowie świątyni Opatrzności Bożej jako wotum wdzięczności za pierwszą w Rzeczypospolitej, a drugą na świecie konstytucję, zwaną Konstytucją 3 Maja. Z uwagi na różne wydarzenia historyczne budowa świątyni nie była ani łatwa, ani szybka – trwa prawie od 200 lat.

Warto wiedzieć

Wotum wdzięczności – przedmiot ofiarowany Bogu lub Matce Bożej w podziękowaniu za otrzymaną łaskę, np. uzdrowienie.

Świątynia Opatrzności Bożej została zaprojektowana na planie krzyża. Ma cztery wejścia. Przypominają one o czterech drogach, którymi Polacy dążyli do wolności:

1. Droga oręża.
2. Droga kultury.
3. Droga modlitwy i pracy.
4. Droga cierpienia.

Nad głównym wejściem został zaprojektowany okrągły witraż symbolizujący Opatrzność Bożą. W całej świątyni ważną rolę odgrywa światło, które przypomina o czuwającej nad nami Opatrzności. Budowa świątyni nadal trwa.

Cały naród Polski chce dziękować Bogu za jego opiekę, na przykład podczas wojny. Dlatego zostało ustanowione Święto Dziękczynienia za łaski okazane Narodowi Polskiemu, obchodzone w pierwszą niedzielę czerwca.

W naszym codziennym życiu mamy wiele powodów do wdzięczności – małych i dużych. Nie jest sztuką dziękować za rzeczy wielkie, wspaniałe, najbardziej oczekiwane. Sztuką jest dziękować za rzeczy małe, niepozorne, zwyczajne, takie oczywiste, że niemal niezauważalne.

Zastanów się

- Komu i za co najczęściej dziękujesz?
- Czy pamiętasz, że Bóg czuwa nad tobą i się tobą opiekuje?
- Za co chciałbyś podziękować Bogu najbardziej?

Zapamiętaj

Opatrzność Boża to opieka Boga nad światem i każdym stworzeniem. Bóg, który stworzył świat, wciąż się nim opiekuje.

Zadanie

Narysuj w zeszyte własne „wotum wdzięczności”.